

בש"פ 8150/18 - אופיר לביא, עמוס לביא, ממוש לאוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8150/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררים: 1. אופיר לביא
2. עמוס לביא
3. ממוש לאוי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק
בע"ח 15426-04-18 שניתנו ביום 23.10.2018 וביום
4.11.2018 על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: ב' בטבת התשע"ט (10.12.2018)

בשם העוררים 2-1: עו"ד חיים יצחקי ועו"ד יגאל דותן
בשם העורר 3: עו"ד שלומי הכהן
בשם המשיבה: עו"ד איתמר גלבפיש, עו"ד יריב צרי ועו"ד שאול ציון

החלטה

ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, על החלטות בית המשפט המחוזי באר שבע (כבוד השופט נ' אבו טהה) מיום 23.10.2018 ומיום 4.11.2018.

1. בבית המשפט המחוזי בבאר שבע מתנהל משפטם של העוררים 3-1, להם מייחס כתב האישום שורה של אישומים, לרבות עבירות של ניסיון לרצח ועבירות בנשק.

עד מרכזי הוא עד המדינה ב.א (להלן: עד המדינה) אשר שמו שזור בסעיפי האישום השונים, ואשר בימים אלה ממש נחקר במסגרת ההליך העיקרי. העוררים עתרו לקבלת חומרי חקירה הנוגעים להפעלתו של עד המדינה, תחילה כסוכן משטרה ולאחר מכן כעד מדינה, בהינתן העובדה שעד המדינה הציע בשעתו את שירותיו כסוכן משטרה ונדחה.

2. המשיבה מסרה חומרים שברשותה לצד תעודת חיסיון שהוצאה ואשר אף היא נוגעת להפעלתו של עד המדינה כסוכן משטרה. בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 23.10.2018 נדרשה המשיבה לברר אם קיים תיעוד שעניינו סיבות נוספות לאי הפעלתו של עד המדינה כסוכן משטרה, מלבד החובות הכספיים בהם היה שקוע. על כך השיבה המשיבה כי לאחר בירור עלו שני נימוקים נוספים שעמדו באותה עת בפני הגורמים המוסמכים והם: ככל הנראה עד המדינה השתמש בסמים וככל הנראה קיימים סכסוכים בינו לבין גורמים נוספים. משנמסרו נימוקים אלה, קבע בית המשפט קמא בהחלטתו מיום 4.11.2018 כי הדיון מוצה.

3. לא נחה דעתם של העוררים, והם הגישו את הערר שלפני, שבו נטען כי לא כל החומר הנוגע להפעלתו של עד המדינה נמסר להם.

עובר לדיון שהתקיים בפני, העבירה המשיבה שני מסמכים נוספים שאותרו ברשותה. מאחד המסמכים עולה כי עד המדינה נפסל כבר בשנת 2011 מלשמש כסוכן משטרה "עקב חובות של מעל למיליון ₪ להוצאה לפועל". סיבה נוספת אותה בתרשומת פנימית, שניתנה לגביה פרפרזה, ולפיה פעילותו של עד המדינה כסוכן משטרה הופסקה בחודש ינואר 2014 משנתברר כי "שיתף את מפעליו בדבר הדרישה לביצוע החיסול עבור משפחת לביא, רק אחרי האירועים המתוארים באישומים 1-3 לכתב האישום".

4. גם תשובה זו לא הפיסה דעתם של העוררים, אשר עתרו לקבלת החומרים הבאים: מזכר לגבי השימוש בסמים של עד המדינה וקריטריונים לגבי הפעלת סוכן המשתמש בסמים; פירוט לגבי קשריו של עד המדינה עם עבריינים; פירוט לגבי השאלה איך נוצר הקשר בין עד המדינה לבין המשטרה לאחר שהלה השתחרר מבית הסוהר; מסמך מדיניות ממנו ניתן ללמוד על המדיניות הנוגעת להפעלת מקור אשר מסובך בחובות כספיים; וחומר נוסף לגבי הפרפרזה שנתקבלה ביום הדיון.

5. אכן, יש להצר על כך שהחומרים השונים הנוגעים להפעלתו של עד המדינה כסוכן, הגיעו להגנה ב"טפטוף" ולא כחבילה אחת. עם זאת, דין הערר להידחות, מן הטעם הפשוט שהמשיבה הצהירה כי אין ברשותה חומר נוסף הנוגע להפעלתו של עד המדינה מעבר לחומר שנמסר. מכלל החומרים שנמסרו ניתן להסיק כי בשעתו נדחתה בקשתו של עד המדינה לשמש כסוכן משטרה או הופסקה הפעלתו כסוכן משטרה בשל ארבע סיבות שונות: חובות כספיים, שימוש בסמים, קשרים עם עבריינים ואי דיווח במועד למפעליו. כפי שהוסבר במהלך הדיון, שני המסמכים שהומצאו לעוררים הם בגדר "הלבנה" של חומרים שחשו תחת תעודת החיסיון. אין בידי המשיבים מסמך בדבר שינוי המדיניות של הפעלת סוכנים המסובכים בחובות כספיים. אכן, בעבר לא היו נחתמים הסכמי הפעלת סוכן עם מי שהיה מסובך בחובות כספיים, אך כיום המדיניות היא שונה. בכל הקשור לחתימת הסכם עד מדינה, הרי שהמשיבה המציאה לעוררים את החומרים הקשורים בכך בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה בנוגע לעדי מדינה (הנחייה 4.2201). גם העוררים לא חלקו על כך שהם אינם זכאים לקבל את התרשומת הפנימית לגביה נערכה הפרפרזה, ויש באפשרותם לחקור בנוגע לפרפרזה זו את העד הרלוונטי מטעם התביעה.

6. לאור הצהרת המשיבה כי אין ברשותה חומרים נוספים הנוגעים להפעלתו או להפסקת הפעלתו של עד המדינה כסוכן, אני סבור כי מוצה הדיון בנושא.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' בטבת התשע"ט (11.12.2018).

ש ו פ ט
